SKEPTIKEREN

Mer stoff til
2015 utgaven -

Verdikritisisme -

Motivasjons og Strategi psykologi -

Et forsvar for Pluralisme og Spinozisme -

Denne boken er ikke et filosofisk system, men ett verdensbillede -

ISBN: 978-82-8325-104-3

Denne boken representerer ikke ett
filosofisk system, men ett verdens-
billede -

Tanker om samfunnets skjevheter og
menneskenaturens svakheter -

PLAN FOR REDIGERING AV SKEPTIKEREN:

Skal ikke organiseres etter tema sånn som Kristoffer Updahl og Hjalmar Søderborg, for da forsvinner følelsen av at dette er et dikt om menneskets natur, og at det er en helhet og at boken er som et lite univers som rommer alt -

Temaer som gjentar seg kan presenteres før prologen:

Om konflikter i historien og i vår tid -

Kommentarer over et av Bertolt Brechts dikt.
Lykke.
Alvin Plantingas "Fri-vilje" bevis.
Gode og onde menneskers natur.
Radikalisering.
Når den religiøse utdanner seg til psykolog.
Språket - som maktmiddel (Munnhell, ord, begreper, argumenter, ideer).
Religion og moral.
Fem Gudsbevis.
Dualisme.
Ny tolkninger av relasjonen mellom Gud og djevelen.
Dualistiske paradokser.
Gud og djevelen.
Himmel og helvete.
Ondskapens problem.
Sannheten.
Livets Tre.
Nettverksteori og setningen om grunnen.
Kristen selvrealisering.
Opplysning og toleranse.
De felles verdiene.

Kommentarer over andre forfattere og filosofer.
Forsøk på å sette navn på egen-observerte fenomener.
Samfunnsanalyse.

Et forsøk på å fortolke og få innsikt i egne erfaringer -

1

Fysisk eksistens, tilholdssted, livssituasjon, nødvendigheter, fare og redning, avgjørelser.

2

Menneskelivets lov.
Jordsmonn, tenkesett, register, personlighetstype, erfaringsbakgrunn, livsfase, sosial dynamikk, tidsånd. - Vurdert ut av fortid og fremtid og dag og nattansikter (Gustav Theodor Fechner) og skjebnebestemmelse.

3

Lykke er å vite sikkert hva du er (uten noe uavklart og umodent) og lykke er å vite sikkert hva andre er (uten noe fordomsfullt), og lykke er å være bevisst verdier og være bevisst ideologi - og klare å sette ord på det.

4

Det som egentlig radikaliserte meg var at jeg følte at jeg var den egentlige humane og forsto det derfor slik at omgivelsene tok feil av meg og at jeg måtte bevise hvorfor.

5

En persons behov for toleranse er en annens behov for det samme. En persons behov for toleranse er en annen persons etniske identitet. En persons behov for toleranse er en annens rett og galt. En persons behov for toleranse er en annen persons selvfølelse.

6

Det stofflige Gudsbevis.
Sannhetene og argumentene og begrepene er en forlengelse av den moralske og normales natur, og den moralske og normales natur er en forlengelse av verdens form, stoff og struktur. - Og verdens form, stoff og struktur bærer et tidens tegn og et tidens ideal inne i seg (Opplysning, toleranse, jappetid, motkultur, det "Immoralske" etc).

7

Bofast religion tok over for jegere og samlere, kulturen tok over for religionen, og demokratiet tok over for kulturen og robotene tok over for demokratiet.

8

Lykken er å forstå at ingen har rett og ingen tar feil, men samtidig finnes det noe som er rett og noe som er feil. Det ytre rammeverk og det indre interiør. Noe er absolutt og gjelder for alle og noe er relativt og gjelder for få.

9

Tanken slo meg at vi kansje kommuniserer med symboler (Kristus, Marx og Darwin) fordi våre egentlige drivkrefter ikke lar seg omtale eller langt mindre stå for.

10

Djevelen er frihet, men vold og irrasjonalitet, og er derfor likevel ikke frihet; Gud er lydighet, men kjærlighet og rasjonalitet, og er derfor likevel ikke lydighet.

11

Johannes 3,16:
"For så høyt har Gud elsket verden, at han har gitt den sin sønn, den enbårne, forat hver av dem som tror på ham, ikke skal gå fortapt, men ha evig liv". Dette sitatet, i gamle dager velkjent for Norske Ungdomsskoleelever klare for Konfirmasjonsundervisning, fremkaller en vilje, gjør den trassig, fratar den selvinnsikt og spillerom, setter den opp mot en annen og sterkere vilje, og overbeviser den om at den må underkaste seg og være lydig for å bevare sin fornuft og kansje også sin selvrespekt.

12

Begreper, strukturer, ideologier.

13

Vi kjekler og hykler og sladrer fordi vi ikke vil ta feil men ha rett hele tiden, og vi vil ha rett hele tiden fordi vi ikke vil ydmykes og vi vil ikke ydmykes fordi vi ikke vil være heslige, og vi føler oss heslige når vår egentlige side (selvopPlevd) bl-ir gjort til vår u-egentlige side (opplevd av andre). Dette er "Skjønnhets-paradokset".

14

Ondskap er når djevelen går over grenser det er forbudt å trå over, og gjør A; godhet er når de religiøse følger de bud Gud har satt for dem og gjør A; - maktutøvelse og lydighet.

15

Det jeg savner fra gode og onde mennesker er ydmykhet.

16

Gode sannheter som spiller på destruktivitet (Frihet og Wicca), og onde sannheter som spiller på konstruktivitet (Lydighet og Kristendom). - Igjen, prinsippet om "Den speilvendte ambivalens".

17

De sier ikke det de mener eller det som er moralsk rett - de sier det som gjør at jeg må gi meg ("Islamofobi", romantiser-ing, radikalisering").

18

Djevelen innbiller seg at han er god fordi han forveksler vilje til å kjempe med det å være utsatt for en krenkelse.

19

Det ordet vi bruker i offentligheten er valgt for å hindre den annerledestenkende og annerledesfølende og annerledesværende i å uttrykke sine følelser og rettferdiggjøre sine behov gjennom det - (Han klarer nemlig bare å uttrykke og rettferdiggjøre seg selv gjennom det forbudte og kontroversielle første ordet "Int-

egrering" og "Mening" og "Problem").

20

Mitt valg var det som var nødvendig nå og måtte til - for alles del - er det fritt da?

21

Det jeg fant mest opprørende var hvordan de rette og egentlige så ut til å forveksle det å ha moralsk rett med det å ha språkmakt i offentligheten ("Inkludering", "Islamofobi", "Dette er et kaldt gufs ifra fortiden som jeg faktisk trodde vi var ferdige med").

22

Den egentlige moral er det å kunne ha rett og klare å bevise det - uten å såre, kue og ydmyke andre.

23

Om privatmennesket.
Grunnlaget for å kjempe er ikke ekte, men behovet for å kjempe er ekte. Våre forestillinger om det å ha rett avleder oss og lurer oss.

24

Jeg beskrives av mine motstandere med det ord og det argument jeg ikke klarer å håndtere følelsesmessig og ikke har et psykologisk forsvar overfor - jeg beskrives med det ord og det argument jeg blir svar skyldig overfor; det ord og det argument som lammer tenkeevnen min og hemmer viljen, det ord og det argument bruker de; jeg får høre det som skal til for at jeg gir opp og holder kjeft.

25

Sannhetene og argumentene hindrer oss i å kommunisere fordi de er utformet til å uttrykke seg i dualistiske motsetninger, og sannhetene og argumentene er en forlengelse av den smarte vinnerens type og den smarte vinnerens type er en forlengelse av verdens form, stoff og struktur, som igjen bærer et "Tidens ideal" inne i seg (Opplysning, Toleranse, Jappetid, Motkultur etc).

26

En Sannhet hindrer andre i å bestemme over deg, sannheter representerer frihet, men alle sannheter kan beseires intellektuellt, sannheter representerer underkastelse.

27

Man fremstiller noe som noe for at man skal oppføre seg som det motsatte (Normalitet), og man presenterer noe som noe for å få andre til å godta det du sier om det (Dette er en myte).

28

Godt og Ondt er Guds interesser og metoder, sa slangen ved foten av Kunnskapens Tre.

29

Den religiøse og moralsk konservative mannen på det lokale biblioteket brukte ordet "Kritikk" på en sånn måte (med begeistret frykt) om det vi snakket om, sånn at det ikke fantes noe positivt igjen i ordet og jeg ikke kune være fri eller normal eller velstående gjennom det: "Kritikk" kunne nå bare uttrykke hans følelser for kritikken. Vårt ord hadde blitt gjort til deres. Det å ha moralsk rett er så mye mer enn en overlegen sannhet.

30

Det hele koker ned til den du er og hvordan andre ser på deg.

31

Tilkjempet rett, tilkjempet rolle, tilkjempet mening, tilkjempet lykke.

32

Jordsmonn, tenkesett, register, personlighetstype, erfaringsbakgrunn, livsfase, rolle, sosial dynamikk, tidsånd. - Vurdert ut av fortid og fremtid, leder, ledet, unormal og opprører, og "Dag og natt ansikter".

28
Dette er ett sitat fra "Den glade vitenskap" som jeg kommenterer.

Vi møtes i hverandres motivasjoner og strategier fordi vi bare kan kommunisere symbolsk (Kristus, Marx, Darwin).

34

Når den religiøse utdanner seg til psykolog fordi han ikke lenger frykter psykoanalysen, så er det hele ikke hans skyld lenger, ikke prat om fordommer, han har ikke gjort noe feil, det er nå vitenskapelig med konservativ moral, og de han vil få kontroll på (Feministen, anarkisten, kommunisten, satanisten, ateisten, nihilisten, stoikeren) får da ikke noe spillerom uten en motsetning å angripe gjennom: kansje kan Kirken virke bedre uten å være eneveldig og bekjempe sine fiender med våpenmakt - men ved å eksistere side om side, fordi folk da velger - den?

35

Når den religiøse utdanner seg til psykolog fordi han ikke lenger frykter psykoanalysen, så er det ikke Nietzsche og Kristendomspsykologene som avslører hvordan han tenker og river sannhetene hans ned fra pidestallen og i fillebiter, men det er den religiøse som avslører hvordan Nietzsche tenker - og det vil alltid føles mer naturlig og riktig: enn en taper som tror han er bedre enn alle andre og skal føle seg bedre.

36

Når den religiøse utdanner seg til psykolog fordi han ikke lenger frykter psykoanalysen så har hans egenskaper som dominant hann blitt blandet med egenskaper som å lese folks innerste hemmeligheter - hva skal han med dem?

37

Når den religiøse utdanner seg til psykolog fordi han ikke lenger frykter psykoanalysen så kan ikke du forsvare deg mot hans moral med psykologi - for det kan han mer om enn det du gjør! Og du kan ikke "Bryte ut av miljøet du vokste opp i" (sånn som barn vokst opp i lukkede miljøer kan gjøre) - fordi du har ikke rett til å nekte behandling! Psykologi som en bedre måte for moralske og konservative mennesker og oppnå makt på enn bønn og faste.

38

Når den religiøse utdanner seg til psykolog fordi han ikke frykter psykoanalysen lenger, så frykter han og hun ikke lenger innsikt i menneskesinnet som ikke er moralsk-teologisk eller moralsk-konservativ, han kan bruke den innsikten, og han og hun frykter ikke sitt eget følelsesliv (det er ikke skambelagt og er ikke "Underjordisk" mer), og det er også det første trinn på stigen mot å ikke frykte evolusjonsteorien og kommunismen (-og kansje til og med Islam-) lenger. Den religiøse kan da skrive fagbøker og definere psykologien og være med og presentere den nye utgaven av diagnosemanualen og gi oss en nærmere forståelse i hva psykiske problemer er, den religiøse kan da definere hva som er normalt og ikke. Kansje var det lettere for religiøse mennesker å oppnå makt i psykologien enn i religionen alene - for den kan man jo opponere mot (med gode grunner). - Og kansje var det makt og ikke frelse de religiøse menneskene egentlig ville ha.

39

Når den religiøse utdanner seg til psykolog fordi han ikke lenger frykter psykoanalysen så er han ikke mer ett "Symptom på noe" - det er umulig og hate den religiøse tyrannen som smiler medlidende med dårlig skjult forakt om han holder deg nede med det du skulle angrepet ham med.

40

Gud og Evolusjon er fortsatt motsetninger i teorien (Livet ble skapt og livet utviklet seg), men Gud og Evolusjon er forenet i praksis (begge deler uttrykker skaperverkets storhet og plan, man tror like mye på skaperverket som på Gud, begge deler har en positiv tilnærming til livet).

41

Mobbere kan godt rettferdiggjøre seg selv gjennom mobbe-begrepet, fordi det ikke klarer å holde dem ansvarlig. De upopulære mobberne derimot blir holdt ansvarlig nettopp fordi de er mobbere, fordi de utfordrer rang-ordenen, fordi de blir holdt ansvarlig fordi de er en taper og ikke fordi de er en mobber.

42

Det finnes medløpere i Fascismen slik det finnes medløpere i anti-rasismen (-Ikke alle Nordmenn er simple rasister-), og både menn og kvinner kan være medløpere til undertrykkelse av sitt eget kjønn, og rasisme kan ødelegge ett menneske og slite det i filler, men det kan anti-rasisme også gjøre (Nekte noen skoleplass, nekte de jobb, legge de inn på psykiatrisk avdeling, skjelle de ut på offentlig plass, overvåkning).

43

Det som egentlig viser karakterfasthet er å ikke bry seg med hvem som har skylden, før noen påtar seg den.

44

Noe av ondskapens problem er kansje at samfunnet aldri har vært rettferdig fordi den sunne og naturlige må gjøre som alle andre.

45

Noe av ondskapens problem er at den gode er urettferdig mot den onde og den onde er urettferdig mot den gode og de legger skyldbyrden på hverandre.

46

Gud er ett udemokratisk begrep for bare vanlige mennesker kan uttrykke sine følelser og rettferdiggjøre sine behov gjennom det, Gud er imot mine følelser og behov for hans eget begrep er så begrenset at det ikke rommer det jeg er.

47

Gud er allmektig og evig men klarer likevel ikke å romme det jeg er.

48

Vi kjemper om vår tids store kampsaker og vi fører argumentkjedene og resonnementsrekkene til sin naturlige (eller unaturlige!) ende, og vi ender opp med å føle oss som en ting og mene en ting, helt til nye viljer og behov begynner å presse og tvinge seg frem, ut av det foregående; når vi reagerer på hverandre og vi

vil eksistere uten vår motsetning - er vi frie da og har vi fri vilje da? - Når alt vokser ut av hverandre og flettes inn i hverandre? --- Dette har jeg døpt Slyngplanteviljens prinsipp.

49

"Krig får frem det beste og verste i Folk", sa reporteren i Urix på Lørdag, den 28. Januar 2017. Det beste i de liberale - fordi det er den siden av personligheten de bruker i krigstider, og det verste i de konservative - fordi det er den siden av personligheten de bruker i krigstider. Krig er sosial dynamikk: konsekvenser av det du er i fredstid, uten å få frem alt, mens krigen viser vår "Egentlige" side - den situasjon som begrenser oss mest og gjør det lettere og fordømme andre og forherlige oss selv! Hvem er vi egentlig av våre to "Samfunnsansikter" - (liberal mot noen og konservativ mot andre), og har vi fri vilje da?

50

Hvordan kan "Mennesket være født syndig" og "Alle mennesker være syndere" om Samfunnet representerer frelsen og fordømmer synden?

51

Noe av ondskapens problem er at krig og intoleranse finnes, men uten krig og intoleranse ville aldri den gode (anti-rasisten, den liberale) kunne fremstille seg selv som - tolerant som kjemper for menneskeverd! Man måtte sett på hans andre egenskaper --- Og alle fagre ord om "Alle gode mennesker som ikke gjør noe" ville da blitt ugyldige: - hvorfor gjøre noe om ingen andre enn den onde (rasisten, den konservative) er intolerant? Og hvorfor gjøre noe om det er andre ting enn intoleranse som regnes som onde?

52

Noe av ondskapens problem er at den gode bare kjemper mot krig og intoleranse - når den onde er det - (ellers er han og hun krig og intoleranse selv).

53

Når den feile personen står frem med et budskap i offentligheten så får han høre at han har "Misforstått den forfatteren og han er forøvrig veldig lett og misforstå for ukyndige personer", og de sier at "Dette burde være en advarsel til alle som vil ytre seg". Dermed får ikke denne feile personen brukt tid på å forkynne budskapet sitt, han må hele tiden forsvare seg mot anklagene om at "Han har misforstått". "Du har misforstått denne forfatteren som du helt klart refererer til" betyr at "Jeg vil faktisk ikke høre hva du mener og nå kvitter vi bare oss med deg på en skånsom og enkel måte". For om du har misforstått så handler det ikke lenger om hva du mener, men om du bør få lov til å mene noe. Og bare det er jo ikke så aller verst.

54

Moral representerer ikke en bestemt type mening, men moral representerer den normale lederen for gruppen - og det bærer en utvikling inne i seg.

55

Moral og umoral er to forskjellige måter og oppnå den samme friheten på - (ulv og sau, rus og avhold, Israel og Palestina, for eller mot abort).

56

Gud hater den ene av oss, Gud ønsker ikke at begge sider skal være frie, Gud holder konfliktene gående; du kan ikke støtte både det ufødte barnet og den gravide kvinnen - du må velge. Og gjennom dette valget blir du enten fri eller ufri, gjennom argumenter og strategier som hindrer oss i å kommunisere og i å uttrykke oss.

57

Godt og Ondt er Guds begrensninger", for om han skulle være God og støtte lydigheten og så frelsen - så måtte noen være syndige og onde.

57
Dette er et si tat jeg kommenterer fra Friedrich Nietzsche "Den glade vitenskap".

Godt og ondt er ikke en verdensorden, men en evolusjon, sa slangen ved foten av Kunnskapens Tre. Og dermed må Gud gå under eller Gud må gjøre om på verdensordenen som er. Uansett, så er Gud relativ og ikke evig og allmektig.

58
Dette er et sitat fra Friedrich Nietzsches bok "Den glade vitenskap" som jeg kommenterer. Sitatet lyder "Godt og ondt er Guds fordommer".

59

Godt og ondt er godt og ondt, sa slangen ved foten av Kunnskapens Tre. "Vi har bare ikke forstått før nå hva de er". Vi trodde det absolutte var relativt, fordi vi bare hadde feile absolutte begreper å definere det med.

60

Kansje er teorien om "Den andre" eller "De andre" som vi omtaler dem som, eller "Otherification", et middel for å hindre noen mennesker i å utøve legitim motstand mot det de anser som en trussel? - Og disse noen som ikke kan gjøre legitim motstand mot de som går imot deres interesser utsettes da selv for "Otherification" og "Annerledesgjørelse" - de angripes av det de gjør! (Satan er i krig med Satan).

61

De gode vinnerne og de onde taperne hater det den andre harssom de selv mangler: - Den gode tenker "Er jeg skyldig" og den onde tenker "Jeg er, men vil ikke være skyldig". (Det heslige sinnet og den ukritiske overlegenheten).

62

Det som egentlig radikaliserte meg istedetfor mitt eget "Vakuum" var at jeg ville motbevise at de hadde rett i det de sa om meg, men mine egne begjær ble sterkere enn viljen til å motbevise, fordi jeghhatet å være den jeg var og ikke ville forstå at de hadde rett, fordi det nettopp fantes ett "Meg" og ett "Dem".

63

De respektable (Kjærlighet) er det onde i praksis (religiøs maktutøvelse), men det respektable er godt også i praksis (Faste, bønn, håndspåleggelse, salmesang), mens det onde er det respektable i praksis (nyskapende opprør; feminisme, arbeiderbevegelsen), men det onde er ondt også i praksis (Mord, voldtekt, tyveri).

64

Rettigheter gir makt, de gir makt til å definere sannheten, de gir makt til å representere noe for noen, de gir makt til å anerkjenne og fordømme, de gir makt til å bestemme hva som er godt og hva som er ondt og hvorfor; rettigheter er like mye for makthaveren som for innenaveren. Det er vel ikke tilfeldig at det er makthaveren som bestemmer hvilke rettigheter du skal ha og så forvalter dem og så endrer og fjerner dem? -

65

Familier i gamle dager under Patriarkalsk styre brydde seg ikke om hverandre - de viste moral overfor hverandre.

66

De moralske begrepene vi bruker er spesial-designet for å ansvarliggjøre andre og frita oss selv for skyld (Alle forsøk på Gudløse samfunn har mislyktes men rasistiske og kvinnefiendtlige holdninger i religiøse samfunn har ikke noe med Gud å gjøre). Den partiske jussen kaller jeg dette prinsippet.

67

Moralsk idealistisk imperativ.
Ingen dyd uten erkjennelse og ingen erkjennelse uten dyd.